

INAUGURACIÓ D'UN GRUP ESCOLAR A SANT CUGAT DEL VALLÈS

Hi assisteixen el President de la Generalitat, el governador civil, el rector de la Universitat i altres autoritats

La població de Sant Cugat feu objecte d'afectuós acolliment als seus visitants

Ahí fou inaugurat oficialment el magnífic Grup escolar que amb l'auxili de l'Estat, ha bastit l'Ajuntament de Sant Cugat del Vallès.

Amb aquest motiu, la formosa vila valenciana aparegué ahir en plena festa. Els balcons i les finestres eren endomassades, i en molts edificis onejaven les banderes catalana i de la República.

Pels volts de les deu començaren d'arribar a la Casa Consistorial les personalitats i representacions que havien d'assistir a la festa. Foren rebuts per l'alcalde senyor Roc Codó, el secretari de l'Ajuntament, senyor Enric Tudó i els regidors Bartolomé (Mag), Fabregues, Palsissa, Duran, Grau, Serra, Bartrólot (Martí), Vilarró, Alemany, Vilaseca i Sagales.

Entre els assistents hi havia el rector de la Universitat, doctor Serra Hunter, el qual també portava la representació del conseller de Cultura de la Generalitat, senyor Ventura Gassol; l'inspector de Primer ensenyament d'aquella zona, senyor Emili Soler, amb la inspectora senyoreta Tenas; el professor de l'Escola del Magisteri Primari de Barcelona, senyor Poch, en representació d'aquesta, acompanyat del professor auxiliar senyor Pou; l'arquitecte de l'Estat, senyor Rafael Echevarria, i l'arquitecte municipal, autor del projecte del grup escolar, senyor Enric Mora; el director de les noves escoles, senyor Josep Serra, i la directora, senyora Maria Fornés; els diputats a Corts senyors Campalans i Layret; la directora del Grup escolar «Carles Aribau», de Barcelona, senyor Concepció Turó.

També assistiren a l'acte nombroses representacions de les Associacions de propietaris de la Floresta Pearson i de Sant Cugat; el senyor Antoni Rosich, per l'Associació d'Iniciativa per al embelliment de Sant Cugat del Vallès; l'alcalde de Sabadell, senyor Salvador Ribet; el president de la Comissió de Cultura d'aquell Ajuntament, senyor Joan Moratines, amb els regidors que constitueixen l'esmentada Comissió, senyors Marc Ubach, Esteve i Tinto i el secretari de la Corporació, senyor Joan Altierra, i representacions de les entitats polítiques, culturals, agrícoles i esportives de la vila.

A dos quarts de dotze arribà a l'Ajuntament el governador civil, senyor Moles, acompanyat del seu fill i secretari particular, senyor Moles Marquina.

Tot seguit fou organitzada la comitiva oficial, la qual, precedida de les senyores dels cors i seguida d'un públic nombrosíssim, es dirigí al lloc on es troba emplaçat el Grup escolar, per a procedir a la seva inauguració.

Al peu de la porta principal i al hall de l'edifici hi havien els nens i nenes de les escoles, amb llurs professors, tots els quals rebren la comitiva amb grans aplaudiments i visques.

Immediatament passaren les autoritats i invitats a l'aula en la qual havia de tenir lloc la festa inaugural; aquesta aula havia estat ornamentada amb una profusa de plantes, tapissos i garlandes, i es trobava plena absolutament de públic, el qual dedicà a les autoritats una afectuosa ovació.

Ocupà la presidència l'alcalde senyor Godó, qui cedi el lloc, al moment d'inaugurar-se l'acte, al governador civil senyor Moles.

Pronunciaren eloqüents discursos, glossant la significació i la transcendència de l'acte, que s'estava celebrant, l'alcalde de Sant Cugat, senyor Codó; el director del Grup escolar, que s'inaugurava, senyor Serra; la directora del Grup, senyora Maria Fornés; el professor de l'Escola del Magisteri Primari, senyor Poch, el qual donà una conferència d'alta valor pedagògica; l'inspector de Primer ensenyament, senyor Soler, i la inspectora també de Primer ensenyament senyoreta Tenas.

El diputat a Corts senyor Llairet digué que des d'aquell moment Sant Cugat podia mostrar als forasters, a més de la seva església romànica, una formosa escola.

Alegí que si la monarquia es recolza per a agantar-se amb la ignorància del poble, la República vol fer-se forta i sòlida recolzant-se amb la cultura.

Acabà fent vots perquè els mestres del nou grup escolar tinguin el necessari encert en el seu ministeri, de manera que la cultura sigui el major orgull del poble de Sant Cugat.

El rector de la Universitat, començà dient que se sentia emocionat davant l'espectacle que oferia la festa, i afegí que ho manifestava, no pas per fórmula ni per compliment. I no és d'estranyar — continuà —, perquè aquesta és la primera escola a la inauguració de la qual assisteixo des que exerceixo el rectorat de la Universitat.

Dedicà brillants paràgrafs a la República, perquè — diu — amb ella hem arribat a crear el nou tipus d'escola que permetrà al nen intelligent ascendir en la seva vida escolar, encara que no tingui mitjans econòmics.

Acabà el seu discurs el doctor Serra Hunter, afirmant que si abans les festes inaugurals de les escoles eren festes de divisió i fins i tot d'odi, ara ho són d'amor i fraternitat.

El governador senyor Moles clogué l'acte dient que no volia concretar-se a pronunciar la paraula final i, per tant, afegí — vull referir-me — abans a l'obra que heu fet els veïns de Sant Cugat i a allò que han dit els oradors.

Fa referència, després, a l'Exposició Internacional de Barcelona i concretament al Poble Espanyol, reproducció d'art en la qual hi era tot menys l'Escola. I aquest detall — diu —, encara que més tard fou esmentat, no l'hem d'oblidar per la

significació que té. I jo us dic que si a més es feia una altra exposició, hi hauria el primer terme l'escola, reproduïda.

La República — acaba dient el senyor Moles — vol ciutadans cultes i, per tant, lliures.

Seguidament, el senyor Moles donà l'acte per acabat.

Arribada del senyor Macià

En el moment que el governador finalitzava el seu discurs, arribà al Grup escolar el President de la Generalitat, senyor Macià, acompanyat de la seva filla senyoreta Maria, i del Secretari polític de la Presidència, senyor Alavedra. El senyor Macià fou rebut amb una ovació perllongada i entusiasta.

El senyor Moles explicà al senyor President com s'havia desenvolupat la festa i la síntesi dels discursos dels oradors. Després el pregà que adreces unes paraules als assistents, puix que tots tenien ganes de sentir-lo.

Discurs del senyor Macià

El senyor Macià comença el seu discurs dient que li plau d'assistir, més que a cap altre acte, a aquest que afecten el foment de la cultura, com són la inauguració d'una escola, la construcció, o la col·locació d'una primera pedra per a una nova escola.

Alegí que una de les principals, o potser la primera preocupació del nou règim és la de la cultura; la d'elevar el nivell cultural mitjà del país. El règim monàrquic — diu — és resolt a la ignorància i el nou règim necessita la instrucció del poble per a mantenir-se. Per això — segueix — la tasca que ha de dur a terme la Generalitat, no consisteix solament en allò que hauria de fer en un poble que no hagués sofert tants anys de monarquia, sinó que ha de desfer el mal que la monarquia ha fet en tant de temps.

Diu que es dona compte de les dificultats que caldrà vencer i que aquestes no són únicament ni principalment de caràcter econòmic, sinó de selecció i de creació dels nous mestres, que sentin la professió i que en facin un sacerdot.

Parla dels sistemes pedagògics moderns que hauran d'aplicar-se a l'escola i de la tasca d'orientació que està portant a terme el Consell de Cultura de la Generalitat, el qual treballa intensament en la preparació i formació dels mestres d'esdevenir.

Acabà el seu parlament recomanant als ciutadans que tinguin confiança en els seus representants, que avui són un dels seus altres, però que si complen amb la voluntat i la confiança del poble, es faran càrrec sempre de llur responsabilitat i procuraran, per tots els mitjans, que els anhels del poble siguin acomplerts.

Diu també, que Catalunya tindrà les llibertats necessàries per a desenvolupar-se, llibertats que Catalunya vol per a complir els seus ideals, que són grans, nobles i generosos i es condensen en aquestes paraules: amor, amor i amor.

Una gran ovació coronà les paraules encoratjadores del President de la Generalitat.

Abans d'anar-se'n de l'edifici escolar, els senyors Macià, Moles i altres autoritats visitaren detingudament totes les dependències i feren grans elogis de les condicions excel·lents del Grup escolar.

Admiraren l'Exposició d'Art local, organitzada per l'Ajuntament amb motiu de la inauguració del Grup escolar, la qual era instal·lada al vestíbul de l'edifici.

El senyor Moles explicà al senyor President com s'havia desenvolupat la festa i la síntesi dels discursos dels oradors. Després el pregà que adreces unes paraules als assistents, puix que tots tenien ganes de sentir-lo.

Retorn a Barcelona

A tres quarts de sis de la tarda, el Sr. Macià empenygué el retorn a Barcelona, acompanyat de la seva filla Maria i del secretari polític, senyor Alavedra. Fou acomiadat per les autoritats i el públic, que l'ovacionaren.

La nota anecdòtica de l'excursió

En acabar-se l'acte d'inauguració del Grup escolar, una xamosa noia oferí un formós ram de flors al President.

Dues passes davant del grup que formava el senyor Macià i la noia que li lliurava el ram de flors, un jove — germà? promès? — amb una maquina de fotografar d'amateurs, enfocava per fer un retrat.

Ningú no feia cas del fotògraf improvisat. Fins i tot algú s'imposà entre ell i el grup, privant-lo d'engegar el disparador. Els altres fotògrafs professionals, que acabaven de fer la seva disbaixa de magnèsium i de plaques, guaitaren amb aire moleta el jove aficionat i el seu petit Kodak.

Sols el President Macià, amb aquella tendresa tan peculiar amb què tracta tots els humils, féu amb un gest que el jove «amateur» pogués actuar, i posà per ell com no hauria fet pel fotògraf de més fama.

No cal dir com li ho agraiaren el fotògraf i la seva parella.

la paraula al públic, l'alcalde, doctor Aiguader, el qual digué que tots els catalans portaven gravades a l'ànima les quatre barres, símbol i expressió de llibertat i de justícia.

Alegí que, amb el mateix ardor amb què hom batallava per l'obtenció de les llibertats de Catalunya, calia després lluitar per a fer-se digne d'aquests llibertats; donar-los un sentit d'humanitat; construir un nou poble.

Advocà perquè la nova bandera fos aixecada amb el mateix esperit d'heroïcitat dels antics almoràvers, però recordant-nos tots que ara no es va a conquistar pobles sinó a, conquistar una llibertat.

En mig d'una gran ovació i nombroses visques s'aixecà a fer ús de la paraula el senyor Francesc Macià.

Després d'excusar-se d'haver-se retardat, contra el seu costum, en acudir a aquell acte, car foren nombrosos els llocs on concorregué durant el dia d'ahir, el senyor Macià insistí en la conveniència que tenen els catalans en l'actual moment històric de mantenir-se units.

Alegí que si bé és veritat que en front de l'Estatut es drecen alguns diputats incomprensius, al costat d'aquests hi ha alguns valuosos elements que donen mostres d'una comprensió tan noble com digna. Això, afegí, és el que ens dona confiança que l'Estatut serà aprovat.

El senyor Macià assegurà que un cop l'Estatut aprovat, podrà ésser governada Catalunya tal com els catalans desitgen.

Suscintament exposà els trets primordials del que havia d'ésser el programa de govern de la Catalunya autònoma. La característica primordial d'aquell programa ha d'ésser el màxim amor i cordialitat. Amor i cordialitat tant per als fills de Catalunya com per a tots els homes de fora d'aquí.

Digué que si els catalans no s'esforçaven abans que tot a alleugerir els dolors i sofriments dels obrers, haurien estat indignes de la revolució republicana i de la llibertat de Catalunya.

D'una manera especial el senyor Macià es pronuncià a favor d'una atenció encara major per a resoldre els problemes socials, i per a procurar el benestar dels obrers i de llurs famílies, principals artífexs de la riquesa i grandesa dels pobles.

Els aplaudiments que no havien cessat a honor dels anteriors oradors, s'aguditzaren en diverses fases del parlament del senyor Macià i d'una manera especial al final d'aquest.

El regidor senyor Puig i Munné clogué l'acte en breus paraules, donant les gràcies a les personalitats i altres concurrents per llur presència.

Com a final de la diada, es celebrà un bonx a obsequi als que havien pres part als actes i altres invitats.

Els senyors Macià i Aiguader, juntament amb llurs acompanyants, abandonaren aquell establiment a les deu de la nit, essent acomiadats amb grans aplaudiments i altres mostres de simpatia.

ELS ORFEONS DE LA PLANA DE VIC A BARCELONA

Foren rebuts solemnement pel President de la Generalitat, qui pronuncià un patriòtic discurs

«Fou cantant-digué el senyor Macià - que Catalunya tornà a sentir la seva pròpia veu i prengué novament contacte amb la seva ànima que havia estat colgada, però no morta, durant dos segles.»

L'arribada dels Orfeons

Ahí, bastant abans de l'hora anunciada — un quart de deu del matí — començaren a afuir a l'estació del Nord les delegacions d'Orfeons i entitats musicals que anaven a donar la benvinguda als Orfeons de la Plana de Vic. No han vingut a Barcelona per assistir al concert que el Casal Vigatà organitzava al Palau de la Música Catalana.

La primera delegació d'Orfeons que arribà a l'estació fou la del de Sans, que arribà prop de les nou. Seguidament, arribaren la de l'Orfeó de Llevant, la del del Roser, Gracienc, Chatalà, Schola Orpheonica, Schola Cantòrum, Montserrat i Atlàntida.

Els delegats anaven els directors i membres de les Juntes directives. Entre aquests recordem haver vist els mestres Dujon, Pecanins, Pérez, Morera i tota la directiva de l'Orfeó Català. Cada Orfeó portava la respectiva seiyera.

Tan bon punt arribà la de l'Orfeó Català, el públic i les personalitats passaren a l'andana, que es veié atapeïda. El ten que portava els orfeonistes vigatans arribà a un quart i mig de deu.

A les finestres es veia multitud de noies abillades amb vestits blancs. El comboi fou rebut amb una ovació.

Els orfeonistes viatgers eren en nombre de cinc-cents, comptant els acompanyants. Arribaren cinc Orfeons amb les seves respectives seiyeres: l'Orfeó Montanyenc, de Sant Quirze de Besora, que bé compost de 60 orfeonistes; l'Orfeó Bellmunt, de Sant Pere de Torelló, que ho és de 90; l'Orfeó Cirviàum, de Torelló, compost de 100; l'Orfeó Vigatà, del Conservatori, compost de 100, i finalment, l'Orfeó Vigatà, que ho és de 130.

Els orfeons expedicionaris es dirigiren, acompanyats de les seiyeres que els esperaven, seguitament pels carrers de Vilanova, Trafalgar, Ortigosa, Via Laietana, Magalenes fins al Casal Vigatà, on es desfilà la comitiva i on els organistes vigatans foren obsequiats amb un refre.

Discurs del senyor Macià

Poc després dels orfeons es dirigiren al Palau de la Generalitat, on foren rebuts pel senyor Francesc Macià, al qual acompanyaven el seu secretari polític senyor Alavedra, el doctor San-Ricart, destinat a apadrinar la bandera que els havia d'ésser oferta a la tarda, i el cap de Cerimonial de la Generalitat, senyor Ribet.

El senyor Macià, en aparèixer, fou saludat pels orfeonistes amb una inacabable ovació.

El senyor Vila-Abadal, president del Casal Vigatà, saludà, amb un eloqüent parlament, el senyor President, per l'honor que dispensava, amo aquesta repuda emocionant, als orfeons de la Plana de Vic, els quals feien extensiu aquest honor a tots els fills d'aquelles comarques.

El senyor Macià hi semerçà la salutació, i després, dirigint-se als Orfeons plegats al saló de Passos perduts, i en mig d'un religiós silenci, pronuncià el següent parlament.

«Amics cantaires de la Plana: Amics moltíssim la vostra visita i creguen que us amb una emoció profunda que és adreco la paraula. Catalunya és un poble fillarmonic. Un poble que estima el cant. I això és perquè el nostre poble té unes aptituds musicals especials! És indubtable que si, però, permeteu-me, amics, a mi que m'ha passat la vida buscant els batecs autèntics del cor veritable de Catalunya, i mirant d'interpretar-los, que us digui que la magnífica florida dels Orfeons a la nostra terra, té a més a més de la causa artística, una altra causa que tots vosaltres comprendret tot seguit. Fixeu-vos que la major part de les bellíssimes cançons catalanes que canten els nostres Orfeons, o bé són cançons populars, que daten de bon Catalunya tenia en el món una fessomia pròpia, o bé són de compositors moderns, de catalans d'avui, que senten ja en el cor la joia, l'exaltació que ens dona a tots plegats el presentiment de la nostra llibertat. Ben poques cançons catalanes podrem mostrar-me de la nostra època de decadència, ben poques cançons catalanes s'han escrit a Catalunya des de l'enfonsada de la nostra nacionalitat fins al període del nostre Renaixement.

I és que el cant, que és l'expressió enlairada de l'amor, necessita, amics meus, el cel i l'aire de llibertat. L'home, els pobles, només poden fer obra de bellesa enfundint en la saba de la seva personalitat autèntica. Només enfundint dintre nostre arribem a trobar aquell accent humà, commovedor per a tots els homes, aquell accent humà que de seguida esdevé universal.

Les nostres cançons, filles d'època de llibertat, o d'època que present la llibertat, són considerades com de les millors que hi hagi al món. Ja veieu, doncs, que únicament essent ben profundament catalans podem realment expressar-nos i ésser comprensos per tota la humanitat.

Tot va a canure a Catalunya. No va quedar encunat dintre nostre. Però el poble no ens el pogueren desfer. El poble de Catalunya, el pagès, el mariner, l'obrer, el menestral, restà fidel a la terra i serví gelosament l'idioma, que era la nostra ànima, i la cançó popular, que n'era la seva expressió artística. És per això que, tot just iniciat el nostre Renaixement, Claver, home del poble, gran català, pare de tots els Orfeons d'avui, recolzà la seva obra en el cant po-

pular, i amb ell desvetllà la consciència del nostre poble. Ell i mossèn Cinto, fill il·lustre de la vostra Plana, que ressuscità l'idioma, són els pares de la Catalunya moderna.

Fou cantant, doncs, que el poble va retrobar-se. Fou cantant que Catalunya tornà a sentir la seva pròpia veu i prengué novament contacte amb la seva ànima, que havia estat colgada, però no morta, durant dos segles. L'emoció, la bellesa, la força, la personalitat de les seves cançons, foren el mirall on la Catalunya moderna veié amb joia la seva fessomia autèntica, i des d'aleshores, catalans, Catalunya ha cantat cada vegada amb més delit, perquè li ha semblat, i no s'ha equivocot pas, que com més cantava més es comprenia, i després de tant de temps de sentir altres veus no sabia cansar-se de sentir-se a la fi a si mateixa.

Es per això, al meu entendre, amics meus, que els Orfeons han florit tant a la nostra terra. Cada contrada catalana té les seves cançons. Tenim cançons de quantitat, cançons de la plana, cançons del mar, cançons del camp, cançons de treball, cançons de festa, cançons d'amor, cançons de pau i cançons de guerra. Cada una té el seu matís, però en totes elles batega l'ànima múltiple de modalitats, però única, de Catalunya.

Avui, també, catalans, tenim diversos matisos de pensament entre nosaltres. Però jo us demano, catalans, en aquest moment solemne de la nostra història, que, per damunt de tots aquests matisos vibri i ens acermani el nostre immens amor a Catalunya, el nostre suprem interès comú i que, sense deixar cap de nosaltres la moralitat que li és pròpia, perquè això encara enriqueix el cant, ningú no descenti tant, que privi que pel cel de Catalunya pugui sentir-se ben aviat l'himne gloriós i únic de la nostra llibertat...»

Les darreres paraules del President foren olegades per una ovació entusiàstica i perllongada. Immediatament les dames-les orfeonistes envoltaren el senyor Macià tot estrenyent-li la mà i felicitant-lo. S'improvitzà un grup, sota les immenses quatre barres que presidien, i els fotògrafs impressionaren diverses plaques.

Poc després s'inicià la desfilada. Al cim de l'escalinata els orfeonistes anaven saludant, al pas, el senyor Macià, mentre les seiyeres li feien acatament. Els presidents i mestres dels orfeons visitants estrenyien la mà del President.

Els Orfeons, després de la visita a la Generalitat, es dirigiren al Palau de la Música Catalana, on se celebrà assaig.

El concert al Palau de la Música Catalana

A dos quarts de cinc de la tarda es tornaren a reunir els orfeonistes al Palau de la Música Catalana, on desenvoluparen el programa anunciat prèviament. La Sala estava plena de públic, on abundaven elements de la colònia vigatana.

Entre els assistents veïrem els senyors Serra i Moré, Anguera de Sojo, Felip Barja i Albert Bastardas.

La primera part del programa consistí en un acte de concert per cada un dels cinc Orfeons que ens han visitat, els quals interpretaren cada un dues cançons. Destacà per sobre de la tasca meritíssima d'aquests, l'Orfeó Vigatà, que donà un profund sentit litúrgic a les seves creacions. O quam gloriosum est regnum i Un mirado de Sant Ramon, assolit, sota la direcció de mossèn Miquel Rovira, de moment de concert i de dicció insuperables. L'Orfeó Bellmunt, de Sant Pere de Torelló, fou ovacionat per la seva peça orfeònica del mestre Baró, La Masia catalana, que és un himne al treball, vigorosíssim i dens de sabor popular. El mestre Joan Vagüé, que el dirigí, escoltà una perllongada ovació.

L'Orfeó Cirviàum, dirigit per mossèn Brugarolas, destacà en la sardana Jurament d'amor, del mestre Mirzja; el Montanyenc, de Sant Quirze, dirigit pel mestre Ramon Espadaler, distingí amb la sardana Tota el bresol, de Casadell, i el Vigatà del Conservatori, dirigit pel mestre Segimon Llaviera, amb Aplec de l'ardor, del mestre Morató. Els solistes Joan Blancafort i sobretot la senyoreta Anna Cabrerizo foren molt aplaudits per llur magnífica tasca.

La segona part del programa consistí en un recital de cançons per l'eminent cantatriu Concepció Badia d'Agustí, a la qual acompanyà al piano el mestre Josep Caminal. La senyoreta Badia interpretà nou cançons destacats per sobre de tot en *Joc d'Infant*, que és, potser, el millor de les cançonetes del mestre Vives. El públic féu bisar aquesta bella cançó, per l'emotivitat i la finor delicadíssima amb què fou dita per la gran cantatriu. En La Balala, del mestre Millet, assolí també moments insuperables.

Tot seguit es procedí a l'acte de fer ofrena de la seiyera, apadrinada per la senyoreta Maria d'Abadal i de Fontdevilla i el doctor Ramon San Ricart. La senyoreta Abadal fou ovacionada.

En l'acte del lliurament el doctor San Ricart féu unes quantilles, fent ofrena de la bandera i clogant de la tasca patriòtica dels Orfeons de la Plana de Vic. En un bell paràgraf rememorà els noms dels fills il·lustres de la comarca, i en citar el bisbe doctor Torres i Bages, fou objecte d'una ovació. Elogià el treball constant dels vigatans en pro de Catalunya, i acabà dient que farien del

Incident lamentable

Ahí, a la tarda, el ciutadà polonès Adolf Frasncho, acompanyat d'una senyoreta, llogà un taxi al carrer de Borrell i donà l'adreça del ball «El Globo», situat al carrer de les Corts Catalanes, com a terme del viatge. Un cop al lloc esmentat, el passatger baixà del cotxe, abonà l'import que marcava el taxí, i a peu, es dirigí a la Plaça de Braus. El xofer, en veure que la parella anava als toros, va seguir-los, i quan el polonès tenia les entrades de la Plaça a les mans, el xofer manà uns guardies de seguretat que els detingués, amb el pretext que havia estat estafat.

Els guardies varen detenir l'estranger, i en el mateix auto va ésser conduït a la Delegació de Policia del districte del Nord, pel qual servei el detingut va haver de pagar 6'50 ptes.

A la Delegació, el xofer digué que havent estat llogat el seu cotxe en dia de cursa, i haver descendit el passatger abans d'arribar a la Plaça, obtingué la convenció que li havia estat fets les 4 ptes. que val, en viaje extraordinari, els dies determinats, a aquell lloc.

L'estranger digué que el anava al carrer de les Corts, i després on li semblava o bé on li convenia, i que no era de la incumbència del xofer on decidia anar després de fer el viatge estipulat.

L'estranger i el xofer foren posats a disposició del jutge de guàrdia, el qual va ordenar immediatament la llibertat del detingut, que no havia trobat delictes en el fet esmentat.

Totes aquestes molèsties varen resultar per a l'estranger l'haver de pagar l'import del viatge fins al carrer de les Corts i les 6'50 ptes. del viatge a la Delegació, altres 4 per anar al jutjat de guàrdia, i, a més, perdre l'import de les entrades dels toros, sense veure la corrida.

Assemblea sardanística

Lleida, 26. — Amb gran solemnitat s'han celebrat avui els actes anunciats amb motiu de la tercera assemblea de la Lliga Sardanista de Catalunya. A les nou del matí han arribat a aquesta ciutat els delegats d'entitats adherides a la Lliga Sardanista. Foren rebuts per la directiva del Foment de la Sardana de Lleida. Se'ls obsequià amb un esmorzar al Xalet dels Camps Elisis.

A les deu del matí, al saló de sessions de la Pàheria, sota la presidència del batlle, ha quedat inaugurada l'assemblea general, en la qual han estat debatuts assumptes interessants per al foment de la sardana.

A les dotze hi hagué ballades de sardanes als Camps Elisis.

En la Fonda Agrament es reuniren els delegats en banquet. A les quatre han visitat els assembleistes l'antiga Seu i el Museu Morera i altres remarcables llocs de la ciutat.

A la Plaça de la Pàheria la Còbra Barcelona ha donat una audició de sardanes, i a dos quarts de sis ha tingut lloc una animadíssima ballada de sardanes als Camps Elisis.

A la nit, a les deu, s'ha celebrat una altra ballada a l'Avinguda Brindel, a càrrec de la còbra la Principal de Lleida.

Tots els actes celebrats a honor del assembleistes sardanistes s'han vis concoregudíssims.

Al Casal Federal del Guinardó

Ahí tingué lloc al Casal Federal del Guinardó, centre adherit a l'Escola Republicana de Catalunya, l'acte acordat amb el programa prèviament fixat, la diada patriòtica per tal de celebrar el lliurament d'una nova bandera a l'esmentat Casal.

La concurrència en tots els actes fou extraordinària. Totes les dependències de la casa foren guarnides amb banderes, rams i altres adornaments.

Entre els actes que es portaren a cap se celebrà, de cinc a set de la tarda, una audició de sardanes a càrrec de la còbra La Principal Barcelonina, les quals foren puntejades per un gran nombre de sardanistes.

A tres quarts de vuit del vespre arribà al dit Casal Federal del Guinardó, el President senyor Francesc Macià, el qual venia del Palau de la Música Catalana, on havia assistit a una part del Concert que allí se celebrava.

El senyor Macià anava acompanyat del seu secretari polític senyor Joan Alavedra, i el cap de Mossos d'Esquadra senyor Pérez Parras.

L'arribada del President de la Generalitat fou saludada per una formidable ovació per la grandesa que s'havia anat aplegant a l'entrada i per totes les dependències d'aquell Casal.

Seguidament se celebrà el solemne lliurament de la nova bandera.

A la presidència de la sala on aquest acte es portà a cap prengueren seient, ultra el senyor Macià, l'alcalde, doctor Jaume Aiguader, el tinent d'alcalde i president del Casal senyor Puig i Munné, el diputat senyor Josep Dencàs, les senyoretes Ramona Puig, Maria Bergalló i Teresa Daniel, i els senyors Joan Alavedra, Lluís Alemany, Joan Tauler, Josep M. Carreres, Ricard Opisso, Manuel Parés i el regidor senyor Miquel Oller.

El senyor Domènec Valls inicià els parlaments en fer ofrena a l'entitat, en nom de la Comissió organitzadora, en breus paraules, de l'ensenyament que s'estrenava.

A continuació parlà el senyor Jaume Carreres, en nom de la Junta, donant les gràcies.

La senyoreta Maria Bergalló, en nom dels grups ementins de l'Escola Republicana, el seguí en ts de la paraula.

El senyor Joan Tauler, secretari del Partit, féu un breu parlament, enaltint el símbol que representa aquella nova bandera, la qual espera que formarà en la gran manifestació per a celebrar l'aprovació de l'Estatut.

La senyoreta Ramona Puig, padrina de la bandera, llegí amb emoció unes quantilles alusives a l'acte i de salutació al President de la Generalitat, honorant aquella festa.

El diputat senyor Josep Dencàs, padrí de l'ensenyament, pronuncià un arbrant discurs, invitant els reunits a defensar l'ideal que representava aquella senyera barrada.

Després s'aixecà, per tal d'adreçar

Detenció d'un patró agricultor

El governador civil digué ant, a un dels nostres redactors, que a Sant Quintí de Mediona havia estat detingut Jaume Miró, propietari de la finca de Can Busquets del Bosc.

El motiu de la detenció ha estat el procediment de que s'ha valgut el propietari esmentat per a la col·lita dels fruits de la terra, sense tenir en compte els drets dels parcers.

Aquesta matindada, valent-se d'uns jornalers, s'ha procedit a la finca esmentada a collir els fets. Els parcers, en adonar-se del fet, iniciaren un moviment de protesta, que no prosperà en assabentar-se que l'amo de l'hisenda havia estat agafat i posat a disposició del Jutjat municipal.

El governador civil, referint-se a aquest afer, digué que, ultra la responsabilitat judicial que qugui atorgar a l'esmentat propietari, li posarà una penyora, i que es proposa seguir aquest mateix criteri amb els propietaris i els mitjers que infringeixin les disposicions sobre el règim de col·lites en els camps afectats pels contractes de parceria.

Baralla a la Rambla

A la matindada d'ahir, diumenge, a la Rambla, davant del carrer de la Unió, uns individus es barallaren esgrimint sengles ganivets.

Els dos protagonistes foren assistits a la casa de socors del carrer de Barbà, on el metge de guàrdia els curà unes ferides al coll, de pronúncio reservat.

Un dels ferits, Josep Gómez i Pérez, el qual anava acompanyat d'una dona en iniciar-se la baralla, digué davant del jutge de guàrdia, que havia estat atacat per un desconegut que seia en un bar, i l'altre ferit, que es diu Antoni Hernández, en pretendre descompartir-los, rebé la ganivetada al coll.

El Fernández confirmà allò que el Gómez havia dit, però per declaracions de testimonis presencials, sembla que el Gómez és l'autor de l'agressió, per la qual cosa el jutge ordena que fos dut a la presó.

A disposició del Jutjat especial

Jesús Torres, detingut a Manresa la setmana passada, es troba a disposició del jutjat especial que entén en el sumari que hom instrueix amb motiu dels passats successos.

Baralla a la Rambla

A la matindada d'ahir, diumenge, a la Rambla, davant del carrer de la Unió, uns individus es barallaren esgrimint sengles ganivets.

Els dos protagonistes foren assistits a la casa de socors del carrer de Barbà, on el metge de guàrdia els curà unes ferides al coll, de pronúncio reservat.

Un dels ferits, Josep Gómez i Pérez, el qual anava acompanyat d'una dona en iniciar-se la baralla, digué davant del jutge de guàrdia, que havia estat atacat per un desconegut que seia en un bar, i l'altre ferit, que es diu Antoni Hernández, en pretendre descompartir-los, rebé la ganivetada al coll.

El Fernández confirmà allò que el Gómez havia dit, però per declaracions de testimonis presencials, sembla que el Gómez és l'autor de l'agressió, per la qual cosa el jutge ordena que fos dut a la presó.

A disposició del Jutjat especial

Jesús Torres, detingut a Manresa la setmana passada, es troba a disposició del jutjat especial que entén en el sumari que hom instrueix amb motiu dels passats successos.

Baralla a la Rambla

A la matindada d'ahir, diumenge, a la Rambla, davant del carrer de la Unió, uns individus es barallaren esgrimint sengles ganivets.

Els dos protagonistes foren assistits a la casa de socors del carrer de Barbà, on el metge de guàrdia els curà unes ferides al coll, de pronúncio reservat.

Un dels ferits, Josep Gómez i Pérez, el qual anava acompanyat d'una dona en iniciar-se la baralla, digué davant del jutge de guàrdia, que havia estat atacat per un desconegut que seia en un bar, i l'altre ferit, que es diu Antoni Hernández, en pretendre descompartir-los, rebé la ganivetada al coll.

El Fernández confirmà allò que el Gómez havia dit, però per declaracions de testimonis presencials, sembla que el Gómez és l'autor de l'agressió, per la qual cosa el jutge ordena que fos dut a la presó.

A disposició del Jutjat especial

Jesús Torres, detingut a Manresa la setmana passada, es troba a disposició del jutjat especial que entén en el sumari que hom instrueix amb motiu dels passats successos.

URALITA
TUBERIA SANITARIA
DRENA

Plaça d'Antoni López, 15 - Telèfon 16556 - BARCELONA

URALITA
TUBERIA SANITARIA
DRENA

Plaça d'Antoni López, 15 - Telèfon 16556 - BARCELONA

FULL OFICIAL DEL DILLUNS no pertany a cap empresa particular. El seu producte és destinada íntegrament a la Casa de Caritat.

Conferència de Josep Tomàs i Píera sobre «La discussió de l'Estatut»

Ahir donà, el membre del Consell directiu del Partit Catalista Republicà, senyor J. Tomàs i Píera, una conferència sobre «La discussió de l'Estatut». Tingué lloc l'acte a l'estatge de l'Ateneu Català Republicà del Districte VI.

Féu la presentació del conferenciant el doctor Tomàs Pumarola, President del Centre Català Republicà del Districte VI, el qual exaltà la figura del conferenciant, qualificant-lo de fermament catalanista i profundament republicà.

Tot seguit cedí la paraula al senyor J. Tomàs i Píera, el qual, en anar a adreçar-se al públic és rebut amb entusiasmes aplaudiments.

Comença agraint les paraules del senyor Pumarola i expressa també la seva gratitud en vers als socis de l'Ateneu Català Republicà del Districte VI, pel fet de voler que els dirigís la paraula.

Glossa a continuació extensament el Pacte de San Sebastián, on es digné que el triomf de la República havia d'ésser el triomf de Catalunya.

Fins al cap de molts mesos — l'Estatut — no prengué estat parlamentari, posant-se ara a prova el nostre triomf patriòtic.

Nosaltres creiem que sols homes republicans anirien al Parlament de la República. La política espanyola, però, no s'ha moralitzat encara del tot, i així hi veiem homes que, si no ataquen directament la República, per no atrevir-s'hi — ataquen Catalunya, puix que saben que, fent-ho així, ataquen la República.

Les dificultats en les quals topa l'Estatut vénen de la manca de fe dels republicans pels principis federals. Tots els partits republicans espanyols demanen la col·laboració dels de Catalunya, bo i diuen- nos que eren autònomes, federals i republicans. I és que es deien federals, no perquè no fossin. Es creien que ésser federal volia dir tenir un gran més de republicanismes, per tal de poder agafar més vot.

Ara tenim un Estat integral que fa possible l'autonomia de les regions. Per nosaltres nacions — El problema de Catalunya és pot enfocar com un problema català i com un problema espanyol. Oposar-se a l'autonomia de Catalunya és oposar-se a la Constitució de la República. Quan el 2 d'agost votarem, ho fem sentint l'Estatut i les realitats del moment. No tothom n'estava content, però és una convivència d'idees. La Constitució, molts la votaren a disgust: uns catalans entre ells, ja que en molts aspectes d'aquella no hi podien estar d'acord.

L'Estatut és un pacte d'idees nacionalistes. És que el votaren ho feren molt a desgrat: el votaren a desgrat els que creien que era massa, i és que — com nosaltres — volien per Catalunya una llibertat plena i absoluta, lliure de pactar amb els altres pobles ibèrics.

La unió dels parlamentaris catalans és una cosa necessària per tal de donar sensació de força al Parlament de la República. A Catalunya — afegeix —, entre les moltes virtuts, tenim un gros defecte: la manca de temperament polític, el qual ho veim sofrint des que Catalunya està dominada.

Parla extensament de la Solidaritat Catalana i de l'Assemblea de parlamentaris, que ambdues fracassaren per haver-hi forces d'esquerra que s'antien el principi revolucionari, i de dreta que sentien el de col·laboració. L'Assemblea de Parlamentaris la suggerí Prat de la Ribera, redactant també un manifest fent sentir arreu d'Espanya la veu de la democràcia demanant un règim d'autonomia. Mori Prat de la Ribera, sacbarren els encerts i nasqueren els errors de la Lliga.

Un home ha mancat ara a la disciplina de la minoria catalana: M. Carrasco i Fomigueras. S'equívoca Carrasco, no per les seves paraules, que tot nacionalista ha de subscriure; la seva falta fou la manca de disciplina, el qual mereixia una sanció.

En realitat el vot particular Xirau-Lluhi — el de la minoria catalana — no ha estat retirat. S'hagué de retirar perquè contenia un article únic, però ara, en discutir-se article per article, els diputats catalans fan un altre vot particular a cada article igual que l'anterior, però amb diferents paraules, sinó no s'acceptaria. I si no es fa en forma de vot particular, es fa en forma d'esmena, per tal que la tasca resulti més repartida.

S'aprovà un article primer el qual no ens satisfia, perquè éssent Catalunya una Nació, li correspon ésser Estat, no «regió autònoma», per una Nació és Nació encara que per la llei no ho sigui.

A l'article segon es presentaren els vots particulars Ruy Mora, Casanueva i Macià Peñalva. El vot particular Rey Mora el votaren els agraris i radicals; el de Casanueva era, com l'anterior, tendencios, éssent el de Macià Peñalva el més favorable a nosaltres.

Aznà — al qual els catalans han de donar, una vegada més, mostres de gratitud — no acceptà suggerències dels radicals i es votà el vot Peñalva, que fou l'aprovat.

Els actes de la Lliga Regionalista

Al Centre Català de Sant Boi del Llobregat tingué lloc un miting d'afirmació catalanista.

El local estava ple, i ultra les més significades persones de la política regionalista de la localitat, hi havia la minoria de la Lliga a l'Ajuntament de Sant Boi.

Després d'unes paraules del President del Centre, féu un discurs el senyor Armand Carabén, el qual explicà el que és la democràcia, i defensà la necessitat que els seus costats presidixin totes les manifestacions de la via pública.

A continuació es dirigí a la concurrència el regidor de l'Ajuntament de Barcelona senyor Ferran de Segarra. Aquest es referí al que és el veritable concepte de la catalanitat. Féu una imatge recordant els moments en que el Llobregat surt de mare amenaçant endur-se tot el que troba.

Després l'aigua torna al seu nivell normal, i una altra vegada prossegueix la tasca de la democràcia. Així mateix està esdevenint a Catalunya després de l'aiguat pel qual ha passat.

Els oradors foren molt aplaudits, i finalment obsequiats amb un lonz.

A Sant Boi de Llobregat

A Sort tingué lloc un miting, ahir, a la tarda.

Presidí el senyor Cercós.

Dirigint la paraula al poble els senyors Teixidor Comes, Fillella i Gabarró. L'últim parlament el féu l'ex diputat a Cortes senyor Tries de Pes, el qual es referí al despertar del País i a l'afirmació de la democràcia.

Després de l'acte, i assenyalant l'obra que la Lliga Regionalista està realitzant en aquestes hores en que l'Estatut de Catalunya es troba al Parlament.

Els discursos foren aplaudits i celebrats.

A Sort

Al Cinema Olímpia, de la ciutat de Manresa, ahir, al migdia, el diputat en les Constitucions senyor Joan Estelrich donà una conferència sobre l'Estatut en el moment actual.

El local estava ple.

Després de la presentació de l'orador el senyor Lluís Alegret, president de la Joventut Regionalista de Manresa.

Presidí la figura d'Estelrich en el seu aspecte internacional i en el de la política i intel·lectualitat espanyola. Digué, també, que Estelrich pertany a aquella joventut que es formà durant la guerra i veié la Dictadura.

Fou aplaudit, igualment que el conferenciant quan es disposà a parlar.

Començà el senyor Estelrich la seva dissertació, que durà una hora i mitja, recordant els fets que determinaren l'adveniment de la República. E's regim no moren: se succeïxen, i la monarquia es mata en establir una aliança amb els elements liberals per a governar.

Aquest fet — seguí dient Estelrich — és el que ha permès que es formés una consciència republicana abans del nou règim, i especialment després.

Retreu paraules d'Indaleci Prieto i Marcel·lí Domingo per a abonar la seva tesi.

No vingué la República per una revolució social ni per un cop militar, sinó per la votació del 12 d'abril de 1931. Aquest és el més legítim dels seus orígens, i explica que s'hagi assegurat i que els regionalistes es trobin bé en el nou règim.

El que és de doldre és que hi hagi qui vulgui reduir la República a un sol sector, com ha remarcat molt bé Josep Ortega i Gasset, i que innecessàriament s'hagin ferit tants sentiments respectables. S'ha destruït molt i cal aturar-se en l'obra negativa per a posar-se a la tasca de reconstruir, que pot portar a la República les masses conservadores que serveixin de contenció als excessos. Hi ha perills a l'extrema dreta, però encara són més grossos els qui hi ha a l'extrema esquerra.

L'orador entra de ple al tema de l'Estatut de Catalunya.

Diu que Catalunya té dues coses a defensar i a desenvolupar: una espiritualitat tradicional i una materialitat assolida pel treball.

L'Estatut pel qual hom malda no és el final d'una història, sinó el començament d'una època nova que permetrà desenvolupar la política catalana.

Les dificultats per les quals passen en la discussió de l'Estatut pervenent de l'antic Pacte de San Sebastián, el qual era perfectament innocu.

Comenta la discussió de l'Estatut i assenyalant que primer hi lagué el text que votà el poble català; després, el vot particular dels diputats catalans; més endavant, el dictamen de la Comissió, i un cop el senyor Aznà

Joan Estelrich a Manresa

El local estava ple.

Després de la presentació de l'orador el senyor Lluís Alegret, president de la Joventut Regionalista de Manresa.

Presidí la figura d'Estelrich en el seu aspecte internacional i en el de la política i intel·lectualitat espanyola. Digué, també, que Estelrich pertany a aquella joventut que es formà durant la guerra i veié la Dictadura.

Fou aplaudit, igualment que el conferenciant quan es disposà a parlar.

Començà el senyor Estelrich la seva dissertació, que durà una hora i mitja, recordant els fets que determinaren l'adveniment de la República. E's regim no moren: se succeïxen, i la monarquia es mata en establir una aliança amb els elements liberals per a governar.

Aquest fet — seguí dient Estelrich — és el que ha permès que es formés una consciència republicana abans del nou règim, i especialment després.

Retreu paraules d'Indaleci Prieto i Marcel·lí Domingo per a abonar la seva tesi.

No vingué la República per una revolució social ni per un cop militar, sinó per la votació del 12 d'abril de 1931. Aquest és el més legítim dels seus orígens, i explica que s'hagi assegurat i que els regionalistes es trobin bé en el nou règim.

El que és de doldre és que hi hagi qui vulgui reduir la República a un sol sector, com ha remarcat molt bé Josep Ortega i Gasset, i que innecessàriament s'hagin ferit tants sentiments respectables. S'ha destruït molt i cal aturar-se en l'obra negativa per a posar-se a la tasca de reconstruir, que pot portar a la República les masses conservadores que serveixin de contenció als excessos. Hi ha perills a l'extrema dreta, però encara són més grossos els qui hi ha a l'extrema esquerra.

L'orador entra de ple al tema de l'Estatut de Catalunya.

Diu que Catalunya té dues coses a defensar i a desenvolupar: una espiritualitat tradicional i una materialitat assolida pel treball.

L'Estatut pel qual hom malda no és el final d'una història, sinó el començament d'una època nova que permetrà desenvolupar la política catalana.

Les dificultats per les quals passen en la discussió de l'Estatut pervenent de l'antic Pacte de San Sebastián, el qual era perfectament innocu.

Comenta la discussió de l'Estatut i assenyalant que primer hi lagué el text que votà el poble català; després, el vot particular dels diputats catalans; més endavant, el dictamen de la Comissió, i un cop el senyor Aznà

El doctor Rofes a l'Ateneu Enciclopèdic

A l'Hotel Ritz es reuniren ahir els representants de les empreses navileres espanyoles. Hom atribuïx gran importància a aquesta assemblea, la qual se suposa que té relació amb la nova organització que el Govern haurà de donar a les comunicacions marítimes transatlàntiques.

Ahir es reuniren a Barcelona els navilers espanyols

A l'Hotel Ritz es reuniren ahir els representants de les empreses navileres espanyoles. Hom atribuïx gran importància a aquesta assemblea, la qual se suposa que té relació amb la nova organització que el Govern haurà de donar a les comunicacions marítimes transatlàntiques.

Assemblea general ordinària celebrada per la Unió General de Dependents (U. G. de T.)

Ahir al matí tingué lloc l'assemblea general ordinària de la Unió de Dependents.

Oberta la sessió, es procedí al nomenament de la taula de discussió recient en els companys Rodríguez, i Solà i López, president i secretari, respectivament.

A continuació es donà compte de les altes i baixes hagudes durant el primer semestre, les quals ascendeixen, les primeres, a seixanta-cinc, i les últimes, a quaranta-cinc.

Es procedí a la lectura de la memòria exponencial de la gestió del Comitè, la qual fou aprovada, i s'atorgà al Comitè un vot de gràcies.

Foren reelegits els senyors que actuaven fins ara en la Directiva.

Es tractà d'assumptes d'interès social, i, al final, es donà compte d'haver-se acordat, amb caràcter ferm, l'adquisició del nou edifici de la Casa del Poble.

Aneu avui a la liquidació de GALERIES SAY ANTICS MAGATZEMS DAMIANS

Cada setmana són posats a la venda articles nous.

Cada dia ocasions noves.

Cada dia coses extraordinàries.

Sigueu dels primers, aquesta setmana.

Aproveu-vos dels DEU MILIONS que hom liquida a GALERIES SAY ANTICS MAGATZEMS DAMIANS

Institució del Teatre

Conferència de Millàs Raurell

Continuant la sèrie de conferències organitzades per la Institució del Teatre, de la Generalitat de Catalunya, avui, dilluns, a les set de la tarda, tindrà lloc la segona de la sèrie a la sala d'actes de la susdita Institució, carrer d'Elisabets, n.º 12.

Anirà a càrrec de l'aplaudit dramaturg J. Millàs-Raurell, el qual dissertarà sobre el tema «Breu història del Teatre nord-americà», aportant punts de mira fins ara poc coneguts entre nosaltres sobre l'interessant producció dramàtica d'aquell país.

Societat General d'Aigües de Barcelona

Obligacions 3 per 100

El cupó número 71 de les esmentades Obligacions, que venç el dia primer de juliol propiunt, s'rà pagat a partir de la susdita data, deduits els impostos legals, a la Societat Anònima Arnús-Garí, Pasceig de Gràcia, número 9.

Barcelona, 23 de juny de 1932. — El Director, E. Raison.

Companya Hispano-Americana d'Electricitat, S. A.

A partir del dia 1.º de juliol de 1932 restarà obert als Bancs següents: Banco Español de Crédito, Madrid. Banco Urquijo, Madrid. Banco de Vizcaya, Madrid. S. A. Arnús-Garí, Barcelona. Banco de Vizcaya, Bilbao. Crédit Suisse, Zurich. Banque de Bruxelles, Brussel·les. Cassel & Cie., Brussel·les. Maedelsson & Co., Amsterdam. Nederlandsche Handel-Maatschappij N. V., Amsterdam. Handel Maatschappij H. Albert de Bary & Co. N. V., Amsterdam.

El pagament del cupó n.º 48, vençent el 1.º de juliol de 1932, de les Obligacions 6 per 100 emeses per aquesta Companyia el 22 de juny de 1932, a raó de:

Pessetes 7035 per Obligació.

Madrid, 13 de juny de 1932. — El Secretari del Consell d'Administració, Miquel Vidal i Guardiola.

El doctor Jaume Aiguader a l'Ateneu Republicà de Gràcia

Avui, dilluns, dia 27, a les deu de la vetlla, l'alcalde la ciutat, doctor Jaume Aiguader, donarà una conferència a l'Ateneu Republicà de Gràcia (Sant Marc, 25).

A aquesta conferència, que, com de costum, s'rà pública, són invitades especialment totes les entitats del Partit.

Círcol Artístic de Sant Lluç

Demà, dimarts, a les deu de la nit, tindrà lloc, a la sala-estudi del Círcol Artístic de Sant Lluç, la Sessió de Dansa anunciada, a càrrec de Joan Magriñà.

En aquesta festa d'art, que correspon al tercer dimarts selecte organitzat pel Círcol, col·laborarà Juli Pons, al piano.

L'èxit recent d'aquests dos artistes al Cinema Urquijona, dona un relleu extraordinari a aquesta Sessió.

Poden recollir-se invitacions per no socis, al Círcol Artístic de Sant Lluç, Mont-Sió, 3 bis.

ANUNCIS OFICIALS

Companyia Espanyola d'Electricitat i Gas Lebon

Els cupons 29 i 21 de les Obligacions 6 per 100, emissions 1925 i 1927, respectivament, seran pagats a partir del 30 de juny actual, deduits els impostos legals, als Bancs següents:

A Barcelona: Societat Anònima Arnús-Garí, Banca Marsans, Banca Arnús, Banco Urquijo Catalán i Sindicat de Banquers.

A Madrid: Banco Internacional de Industria y Comercio.

A València: José Ferrero, Pérez Pujol, 7.

Barcelona, 23 de juny de 1932. — El Director general, Raison.

Societat General d'Aigües de Barcelona

Obligacions 6 per 100, sèrie D

El cupó número 29 de les esmentades Obligacions, que venç el dia primer de juliol propiunt, s'rà pagat a partir de la susdita data, deduits els impostos legals, a la Societat Anònima Arnús-Garí, Pasceig de Gràcia, n.º 9.

Barcelona, 23 de juny de 1932. — El Director, E. Raison.

ANEU AVUI A LA LIQUIDACIÓ DE GALERIES SAY ANTICS MAGATZEMS DAMIANS

Cada setmana són posats a la venda articles nous.

Cada dia ocasions noves.

Cada dia coses extraordinàries.

Sigueu dels primers, aquesta setmana.

Aproveu-vos dels DEU MILIONS que hom liquida a GALERIES SAY ANTICS MAGATZEMS DAMIANS

Institució del Teatre

Conferència de Millàs Raurell

Continuant la sèrie de conferències organitzades per la Institució del Teatre, de la Generalitat de Catalunya, avui, dilluns, a les set de la tarda, tindrà lloc la segona de la sèrie a la sala d'actes de la susdita Institució, carrer d'Elisabets, n.º 12.

Anirà a càrrec de l'aplaudit dramaturg J. Millàs-Raurell, el qual dissertarà sobre el tema «Breu història del Teatre nord-americà», aportant punts de mira fins ara poc coneguts entre nosaltres sobre l'interessant producció dramàtica d'aquell país.

Societat General d'Aigües de Barcelona

Obligacions 3 per 100

El cupó número 71 de les esmentades Obligacions, que venç el dia primer de juliol propiunt, s'rà pagat a partir de la susdita data, deduits els impostos legals, a la Societat Anònima Arnús-Garí, Pasceig de Gràcia, número 9.

Barcelona, 23 de juny de 1932. — El Director, E. Raison.

Companya Hispano-Americana d'Electricitat, S. A.

A partir del dia 1.º de juliol de 1932 restarà obert als Bancs següents: Banco Español de Crédito, Madrid. Banco Urquijo, Madrid. Banco de Vizcaya, Madrid. S. A. Arnús-Garí, Barcelona. Banco de Vizcaya, Bilbao. Crédit Suisse, Zurich. Banque de Bruxelles, Brussel·les. Cassel & Cie., Brussel·les. Maedelsson & Co., Amsterdam. Nederlandsche Handel-Maatschappij N. V., Amsterdam. Handel Maatschappij H. Albert de Bary & Co. N. V., Amsterdam.

El pagament del cupó n.º 48, vençent el 1.º de juliol de 1932, de les Obligacions 6 per 100 emeses per aquesta Companyia el 22 de juny de 1932, a raó de:

Pessetes 7035 per Obligació.

Madrid, 13 de juny de 1932. — El Secretari del Consell d'Administració, Miquel Vidal i Guardiola.

El doctor Jaume Aiguader a l'Ateneu Republicà de Gràcia

Avui, dilluns, dia 27, a les deu de la vetlla, l'alcalde la ciutat, doctor Jaume Aiguader, donarà una conferència a l'Ateneu Republicà de Gràcia (Sant Marc, 25).

A aquesta conferència, que, com de costum, s'rà pública, són invitades especialment totes les entitats del Partit.

Círcol Artístic de Sant Lluç

Demà, dimarts, a les deu de la nit, tindrà lloc, a la sala-estudi del Círcol Artístic de Sant Lluç, la Sessió de Dansa anunciada, a càrrec de Joan Magriñà.

En aquesta festa d'art, que correspon al tercer dimarts selecte organitzat pel Círcol, col·laborarà Juli Pons, al piano.

L'èxit recent d'aquests dos artistes al Cinema Urquijona, dona un relleu extraordinari a aquesta Sessió.

Poden recollir-se invitacions per no socis, al Círcol Artístic de Sant Lluç, Mont-Sió, 3 bis.

ANUNCIS OFICIALS

Companyia Espanyola d'Electricitat i Gas Lebon

Els cupons 29 i 21 de les Obligacions 6 per 100, emissions 1925 i 1927, respectivament, seran pagats a partir del 30 de juny actual, deduits els impostos legals, als Bancs següents:

A Barcelona: Societat Anònima Arnús-Garí, Banca Marsans, Banca Arnús, Banco Urquijo Catalán i Sindicat de Banquers.

A Madrid: Banco Internacional de Industria y Comercio.

A València: José Ferrero, Pérez Pujol, 7.

Barcelona, 23 de juny de 1932. — El Director general, Raison.

Societat General d'Aigües de Barcelona

Obligacions 6 per 100, sèrie D

El cupó número 29 de les esmentades Obligacions, que venç el dia primer de juliol propiunt, s'rà pagat a partir de la susdita data, deduits els impostos legals, a la Societat Anònima Arnús-Garí, Pasceig de Gràcia, n.º 9.

Barcelona, 23 de juny de 1932. — El Director, E. Raison.

CARTELERA DE ESPECTACLES

TEATRE COMIC

Gran Companyia de Revistes
CELIA GAMEZ

Avui, dilluns, nit, a les 10
1.º: Agua, agua, agua! i LAS LEANDRAS, per Cèlia Gàmex.

Molt aviat. Estrena de la Revista de J. Vela i J. Campua; música del maestro Alonso

¿QUÈ PASA EN CÁDIZ?

AVUI, DILLUNS, ESTRENA

al **Femina**

PAUL LUKAS
SIDNEY FOX
LEWIS STONE

Director: JOHNS S. STAHL

Superfilm EL INSTINTO
UNIVERSAL

Espiritual! DEL AMOR

Profunda! La millor comèdia passional.

Galant! El millor galant dels galants. La ingènua més ingènua.

CINE PRINCIPAL PALACE

Aparell Western Electric

Avui, dilluns, sessió continuada des de les 4: Revista Paramount, en espanyol; La girl del music-hall, per Jimmy Onda; El capitán de corbeta, per Harry Liedtke. — Dijous: La flota suïcida.

CINEMA PARÍS

Tarda, 4.30 Nit, 9.45

MAURICE CHEVALIER en EL DESFILE DEL AMOR amb JEANETTE MAC DONALD EL FILM DE RENE CLAIR E L MILLION per RENE LEFEBVRE

FANTASIO

Avui, tarda, i nit, a les 10: REVISTA - DIBUIXOS - LA MELODIA DEL MUNDO

El Favorito de la Guardia per Lilian Harvey i Henri Garat

XILE CINEMA

Passeig de Sant Joan, xamfrà a Rosselló

Avui, dilluns, sessió continuada des de les 4.30: Revista Paramount; Dibuxos sonors; La casa de la flecha, sonora, per Leó Malhot; Entre noche y día, en espanyol, per Elena D'Algy. — Dijous: Don Juan Diplomático, en espanyol, per Cèlia Montalban.

PUBLI CINEMA

Passeig de Gràcia, 57. Telèfon 79081

Sessió continuada de quatre a dos quart de nou i de deu a dotze

Butaca, 1 pesseta

NOTICIARIS, REPORTATGES DOCUMENTALS

Èxit de la catifa màgica FOX

La fortuna del Pescador (Caça del tiburó i la pesca de perles)

Equip sonor R. C. A. Phonophone

SASTRERIA PANTALEONI HNS

Vegeu TROPICAL

Gènere ideal per a istiu

Elegant i còmode

TROPICAL

Americana i pantalon confeccionat

52 PTES.

Secció especial a la mida

Portaferrissa, 13

JOSEP MASANA i SALA

Ha mort cristianament als 64 anys d'edat

(A. C. S.)

Els qui el ploreu: la esposa Rosa Ninot i Cuadras; germans polítics, nebots i família tota, en assabentar llurs amics i coneguts de tan irreparable pèrdua, els preguem que el tinguin present en llurs oracions i que es serveixin assistir al seu domicili, Bailén, n.º 62, avui, dilluns, a les tres de la tarda, per acompanyar el cadàver a l'església parroquial de Nostra Dona de la Concepció, i després al Cementiri nou.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

EL SENYOR JOSEP FIGUERAS I MURAY

HA MORT CRISTIANAMENT

A. C. S.

Els qui el ploreu: esposa Concepció Sendra; fills Francesc, Júlia i Isidre; fills polítics Maria Bisbal, Isidre Masana i Concepció Montserrat; néts; germans Euàlia i Joan; germans polítics Josep Amat i Francesc Sendra; nebots; cosins i família tota, en assabentar llurs amics i coneguts d'aquesta pèrdua irreparable, els demanen la caritat d'una oració i els preguem que vulguin assistir a la casa mortuòria, carrer de Sicília, n.º 92, avui, dilluns, a les quatre de la tarda, per tal d'acompanyar el cadàver a l'església parroquial de Sant Pere de les Puelles, i després al Cementiri de Les Corts.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

Joan Serriñà i Gubau

Ha mort cristianament

Els qui el ploreu: esposa Matea Zarauz, fills Joan, Francesc, Ricard i Robert; filles polítiques Ramona Pacareu i Mercè Pérez; néts; germans; cosins; nebots i parents tots, i la raó social PACAREU, SERIÑÀ I VALLS, en assabentar-vos de tan irreparable pèrdua, us preguem una oració per la seva ànima i l'assistència a l'acte de l'enterrament, que tindrà lloc avui, dilluns, a les onze del matí, des de la casa mortuòria, carrer de Girona, n.º 60, 1.º, 2.º, a l'església de la Concepció, i d'allí a la seva darrera estada, Cementiri nou.

JOSEP MASANA i SALA

Ha mort cristianament als 64 anys d'edat

(A. C. S.)

Els qui el ploreu: la esposa Rosa Ninot i Cuadras; germans polítics, nebots i família tota, en assabentar llurs amics i coneguts de tan irreparable pèrdua, els preguem que el tinguin present en llurs oracions i que es serveixin assistir al seu domicili, Bailén, n.º 62, avui, dilluns, a les tres de la tarda, per acompanyar el cadàver a l'església parroquial de Nostra Dona de la Concepció, i després al Cementiri nou.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

